

Volg Mij!

Tijdschrift voor geloofsopbouw

Voor het eten bidden

Goede gewoonte, een oud gebruik of iets wat we in het Nieuwe Testament ook vinden?

Ben ik zeker van mijn verlossing?

Kan ik weer verloren gaan? Wat zegt de Bijbel hier eigenlijk over?

Het Koninkrijk en zijn innerlijke waarde

Er wordt veel over het koninkrijk gesproken. Wat is het eigenlijk?

Beste lezer,

We leven in onzekere tijden. Oorlog in Oekraïne en in het Midden-Oosten, hoge energieprijzen, en een wereld die razendsnel verandert door AI. Als jongere (of oudere net zo goed) kan ik me goed voorstellen dat dit je onzeker maakt over de nabije toekomst.

Maar een zekere, eeuwige toekomst staat al vast als je dit weet: de Heere Jezus is voor mij gestorven!

In dit nummer van *Volg Mij!* kun je lezen over Zijn werk dat zó kostbaar is voor God, dat, wanneer je eenmaal bent gered, je niet meer verloren kunt gaan!

Want, als God eenmaal Christus' werk als betaling voor jouw zonden heeft aangenomen; zou God dat dan weer terugdraaien..?

Meerdere artikelen gaan over dit onderwerp. Voor jou. Ter bemoediging in deze onzekere tijden. Of ken je Hem nog niet? Laat Hem dan toch ook jouw Zekerheid zijn!

En zoals je ziet: *Volg Mij!* heeft een nieuw jasje gekregen! Een frissere, modernere vormgeving; maar de inhoud blijft zoals altijd: artikelen over de Heere Jezus en het Woord van God. Voor jou.

allent knapper

Colofon

Uitgever:

Stichting Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260, 7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 - 47 17 46
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
E-mail: bestel@uhwdw.nl

Redactie:

E-mail: volgmij@christelijkjeugdwerk.nl
Internet: www.volgMij.nl

Alle aanvragen om het blad te ontvangen, graag per mail richten aan de uitgever. Geef (met hun toestemming) graag ook anderen op voor het ontvangen van dit blad.

Volg Mij! verschijnt acht keer per jaar. Er wordt geen factuur verzonden. Graag jaarlijks vóór 10 januari een gift overmaken (o.v.v. 'gift Volg Mij'), zodat we weten dat je het blad wilt blijven ontvangen, of mail naar info@uhwdw.nl als je het blad graag blijft ontvangen maar het financieel niet kunt steunen.

Giften om dit werk mogelijk te maken kunnen worden overgemaakt naar: NL56 INGB 0000 7236 02 t.n.v. Stg Uit het Woord der Waarheid (ANBI).

Ter indicatie: de kostprijs voor 8 nummers per jaar bedraagt ongeveer €21,- (buiten Nederland is het wezenlijk hoger).

Lay-out

Tabitha van den Berg, Lydia Luimes

Copyright afbeeldingen:

© AdobeStock © Pixabay
© Pexels © ChatGPT

Het verzoenend lijden van de Heere Jezus 4

Voor het eten bidden 9

Plicht of een hartelijk verlangen? 15

'Uit alle volken, stammen en talen'
- Korowai 16

Ben ik zeker van mijn verlossing?
- deel 1 18

Verslag van een belevenis 24

Het koninkrijk en zijn innerlijke waarde - deel 2 27

BIJBELSTUDIE

Het verzoenend lijden van de Heere Jezus

'En toen het zesde uur gekomen was, kwam er duisternis over heel de aarde, tot het negende uur toe. En op het negende uur riep Jezus met luide stem: ELOÏ, ELOÏ, LAMA SABACHTANI, dat is vertaald: Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?' (Markus 15:33, 34)

In de geschiedenis van de mensheid was er maar één Mens Die volkomen was – Jezus Christus. Als twaalfjarige zei Hij al: ‘Wist u niet dat Ik moet zijn in de dingen van Mijn Vader?’ (Luk. 2:49). Voortdurend was Hij in gemeenschap met Zijn Vader en deed Hij de wil van Hem Die Hem gezonden had om Zijn werk te volbrengen (Joh. 4:34). De hemel opende zich boven Hem, en de Vader zei: ‘Dit is Mijn geliefde Zoon in Wie Ik Mijn welbehagen heb’ (Matth. 3:17; 17:5).

Met het oog op dit geweldige getuigenis stellen we ons de vraag waarom juist Hij door God verlaten moest worden, Hij Die voortdurend naar de wil van de Vader leefde.

De reinheid van de Heere Jezus

In de Heere Jezus Zelf was er geen reden voor dat Hij door God verlaten werd. Verwekt door de Heilige Geest, was Hij volkomen rein en zonder zonde (Luk. 1:35). Hij Die geen zonde gekend en gedaan heeft en in Wie geen zonde was (2 Kor. 5:21; 1 Petr. 2:22; 1 Joh. 3:5). Daarmee was Hij absoluut zonder schuld (Matth. 27:24).

De Heere Jezus leed in de drie uren van duisternis onder de hand van God, niet omdat Hijzelf enige schuld had. Nee, de straf die Hij op Golgotha droeg, vond haar oorzaak in ónze zonden. Zij brachten Hem dit vreselijk lijden.

Gethsémáné – het lijden dat eraan voorafging

Enkele uren voor Zijn dood ging de Heere Jezus naar de hof van Gethsémáné. Daar begon Hij bedroefd en zeer angstig te

worden. Het lijden dat nu voor Hem stond, drong diep bij Hem binnen. Want over enkele uren zou Hij tot zonde gemaakt worden en Zondendrager zijn. Waarom was dat nodig? Omdat de zonde niet alleen een zich afkeren van God betekent, maar een directe opstand tegen Hem. Johannes noemt de zonde ‘wetteloosheid’ (1 Joh. 3:4). De mens wilde Gods autoriteit niet accepteren en was Hem ongehoorzaam. Hij maakte zich onafhankelijk van God. Daarom kon er maar één antwoord van God op volgen: oordeel. En de Heere Jezus stond nu op het punt plaatsvervangend voor zondige mensen dit verschrikkelijke oordeel van de heilige God over Zich heen te laten komen. Niemand kende de heiligheid van God zo goed als de Heere Jezus Zelf. Hij wist ook dat zij de dood zou eisen als loon van de zonde (Rom. 6:3).

Daarom bad Hij tot de Vader: ‘Vader, als U wilt, neem deze drinkbeker van Mij weg; maar laat niet Mijn wil, maar de Uwe geschieden’ (Luk. 22:42). Hij kon niet anders dan terugschrikken voor wat Hem

in de drie uren van duisternis treffen zou. Het kon niet Zijn wil zijn om tot zonde gemaakt te worden, dat was zo vreselijk!

Voor de Heere Jezus betekende dit dat Hij een heftige strijd moest doorstaan. Zoals wij dat kunnen hebben wanneer we bij de schokkende gedachte aan het aanstaande oordeel stilstaan. 'Zo bad Hij nog vuriger' (Luk. 22:44). Zijn angst was zo groot dat Zijn zweet werd als grote druppels bloed. Maar omdat Hij voortdurend één was met Zijn Vader, was Hij bereid de bittere drinkbeker van het oordeel uit de hand van God aan te nemen (Joh. 18:11).

Volkomen gehoorzaamheid

Na gebeden te hebben, stond de Heere Jezus op om in gehoorzaamheid de laatste zware stappen naar Golgotha te gaan. Daar zou Hij spoedig lijden en sterven, om het verlossingswerk te volbrengen. Opnieuw had Hij 'ja' gezegd in gehoorzaamheid aan Zijn Vader. Toen kwam het 'uur' en de 'macht van de duisternis' waarop Hij verraden, overgeleverd, veroordeeld en gekruisigd werd (Luk. 22,53 e.v.).

Golgotha – de drie uren van duisternis

Nu hing de Heere Jezus al drie volle uren ten onrechte aan het kruis (Mark. 15:25; Luk. 23:44). In deze eerste drie uren (van het derde tot het negende uur) leed de Heere Jezus zeer onder de vijandigheden en mishandelingen van de mensen. Maar nu begon het zesde uur waarop er duisternis over heel de aarde kwam. God oordeelde de Heere Jezus vanwege onze zonden door Hem tot zonde te maken. Eerder had God dit uit de mond van de zonen van Korach profetisch op laten

schrijven over de 'baren en golven' die over de Heere Jezus heen zouden gaan (Ps. 42:7). Zo verschrikkelijk ondervond onze Redder dit oordeel van God. Hij leed onder de hand van God.

Van God verlaten

In de hof van Gethsémané en in de eerste drie uren aan het kruis was de Heere nog in innige gemeenschap met Zijn Vader geweest (Matth. 26:39; Luk. 23:34). Maar nu werd Hij door Zijn God verlaten. Ook geen mens stond Hem nog bij. En de engel die Hem in de hof had versterkt, bleef weg. De Heiland was nu volkomen alleen – alleen in duistere diepten (Ps. 88:6).

Op dat moment nam de Heere Jezus de verschrikkelijke plaats in die wij hebben verdiend. De heilige God kon nu geen gemeenschap meer hebben met Hem, Die tot zonde gemaakt werd en onze zonden droeg. De mensen die de Heere Jezus niet aannemen als hun Verlosser zullen eens deze plaats van eeuwige godverlatenheid innemen.¹ Het is een plaats waarin God Zich volledig van een mens verwijdt.

Tot zonde gemaakt

'Want Hem Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt' (2 Kor. 5:21). De Heere Jezus was tijdens Zijn leven het vlekkeloze Lam van God geweest. Maar in de drie uren van duisternis heeft God Hem tot zonde gemaakt. 'Het gaat erom als zondaar voor God te staan, want daartoe was Christus gemaakt' ('Het lijden van Christus' door John Nelson Darby, bladzijde 28).

¹ Tot op heden is nog geen mens door God verlaten. Ook al schreef David: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten?' (Ps. 22:1), was hij het niet die verlaten werd, maar de Heere Jezus. Want deze psalm schrijft in het eerste gedeelte profetisch van de Heere Jezus en Zijn lijden.

Wat zal dit voor onze Heere betekend hebben? De voor een deel reeds geciteerde profetische woorden: 'Watervloed roept tot watervloed, terwijl Uw waterkolken bruisen; al Uw baren en Uw golven zijn over Mij heengegaan' (Ps. 42:7) geven ons enigszins een indruk van de diepte van het lijden waarin de Heere Jezus verkeerde toen de onstuitbare watervloeden van het oordeel over Hem heen stroomden. Ze troffen Hem, omdat Hij tot zonde gemaakt was.

De zonden van velen gedragen

'... omdat Hij de zonden van velen gedragen heeft' (Jes. 53:12). In de drie uren van de diepste duisternis werd de Heere Jezus niet alleen tot zonde gemaakt. Op datzelfde moment werd Hij ook tot Zondendrager (1 Petr. 2:24). De zonden (bedreven zonden) werden door Hem plaatsvervangend uitgewist voor hen die Hem in geloof zouden aannemen. Daarmee lag de zware last van miljoenen zondige en vuile daden, gedachten en woorden op Hem Die volkomen rein was.

Voor iedere afzonderlijke zonde werd Hij

bestraft (Jes. 53:5; verg. Lev. 16:21). In deze ogenblikken kon God, Die te rein van ogen is om het kwade aan te kunnen zien, Hem niet ontzien (Hab. 1:13a). Het betekende voor de Heiland het diepste lijden (Ps. 88:3, 7).

Zijn dood

Dit oordeel verlangde onverbiddelijk wat een heilige en rechtvaardige God voor de verzoening van zonden eiste – de dood (Rom. 6:23).

Zo verschrikkelijk als het voor de Heere Jezus moet zijn geweest om tot zonde gemaakt te worden, zo verschrikkelijk moet het ook voor Hem geweest zijn om te sterven. Hij, de Vorst van het leven, moest sterven.

Daarbij stierf Hij niet aan de gevolgen van de kruisiging. Want Hij kon nog vlak voor Zijn dood met luide stem roepen (Mark. 15:37), hoewel dat niet wil zeggen dat de lichamelijke kwellingen zonder sporen achter te laten aan Hem voorbij zijn gegaan (Joh. 20:27). Hij gaf Zichzelf vrijwillig voor God en ons over. Deze overgave bewijst tegelijkertijd Zijn oneindige liefde (1 Joh. 3:16a).

Gods verheerlijking – onze redding

Door het verzoenend lijden en de dood van de Heere Jezus werd God volkomen verheerlijkt. Want op grond hiervan wordt de zonde - die God tot op het diepst beledigt, omdat Hij de mens zonder zonde geschapen heeft - eens volledig uit de ogen van God weggedaan. Zo was het offer van de Heere Jezus een welriekende geur voor God. Aan Zijn eisen m.b.t. de zonde werd voldaan (Lev. 1:9).

Nu kan Hij ieder mens op grond van Zijn bloed en Zijn sterven redding aanbieden. Ook mogen we ingaan in het heiligdom (Hebr. 10:19-22). Dat betekent dat God Die voor het volk Israël ontoegankelijk was - Zijn heerlijkheid was verborgen achter het voorhangsel in de tempel - nu door mensen in persoonlijk gebed aangesproken en aanbeden kan worden. Hij is in de Heere Jezus onze Vader. Vanaf nu wordt deze vrije toegang tot God door het gescheurde voorhangsel van de tempel gesymboliseerd.

Een Lam als geslacht

Nadat de Heere het zware werk volbracht had, werd Hij opgewekt en door de rechterhand van God verhoogd op de troon. Spoedig zullen ook wij in de hemel zijn en rondom de troon verzameld staan (Openb. 7:9, 14). Dan zullen wij Zijn doorboorde handen zien, die ervan getuigen hoe zwaar Hij voor ons moest lijden. Maar ook het lijden dat Hij van God ondervond, zal ons bezighouden. We zullen een Lam als geslacht voor onze ogen zien staan (Openb. 5: 6, 9, 12).

Dan zullen de stemmen van vele engelen, de vier dieren en van de oudsten gehoord worden. Het zullen tienduizenden tienduizendtallen en duizenden duizendtallen zijn die met luide stem zeggen: 'Het Lam dat geslacht is, is het waard om de kracht te ontvangen, en rijkdom, wijsheid, sterkte, eer, heerlijkheid en dankzegging' (Openb. 5:11, 12).

Zo zullen wij het Lam in eeuwigheid aanbidden voor Zijn lijden en sterven aan het kruis om de zonde teniet te doen en ons volkomen met God te verzoenen.

Manuel Walter

Het Lam Dat geslacht is,

is het waard ...

Openbaring 5:12

GELOOF IN HET DAGELIJKS LEVEN

Voor het eten bidden

Moeten Christenen voor het eten bidden? Is dat alleen maar een goede gewoonte, een mooi Christelijk gebruik, of kan men dat vanuit het Nieuwe Testament onderbouwen? Het antwoord is duidelijk.

Voor veel lezers van dit tijdschrift zal bidden voor het eten vanzelfsprekend zijn. Toch is het nuttig als we eens nader bekijken wat het Nieuwe Testament ons over dit thema te zeggen heeft. Daarin zullen we geen gebod vinden dat Christenen voor het eten moeten bidden. Maar veel Bijbelgedeelten maken duidelijk dat God van Zijn kinderen verwacht dat zij bidden voor een maaltijd.

Evangelien

Als we de Evangelien lezen, zien we dat ons volmaakte voorbeeld, de Heere Jezus Christus, veelvuldig voor het eten gedankt heeft. Er wordt vijftien keer vermeld dat de Zoon van God bij verschillende gelegenheden voor voedsel en drinken gedankt heeft, of het eten zegende:

- Bij de spijziging van de vierduizend dankte de Heere voor de broden en, zoals Markus bericht, ook apart voor de vissen. Zie Mattheüs 15:36 (eenmaal wordt gebed genoemd);

Markus 8:6-7) (tweemaal wordt gebed genoemd).

- Bij de spijziging van de vijfduizend dankte de Heere voor de broden en de vissen. Zie Mattheüs 14:19 (eenmaal); Markus 6:41 (eenmaal); Lukas 9:16 (eenmaal); Johannes 6:11, 23 (tweemaal).
- Bij de instelling van het avondmaal dankte de Heere voor het brood en ook voor de beker. Zie Mattheüs 26:26-27) (tweemaal); Markus 14:22-23 (tweemaal); Lukas 22:17, 19 (tweemaal).

- Bij de Emmaüsgangers dankte de Heere voor het brood voordat Hij het brak en het aan Zijn discipelen gaf. Zie Lukas 24:30 (eenmaal).

Van niemand anders in de Bijbel worden meer dankgebeden voor eten en drinken vermeld dan van Gods Zoon. Dat zou ons moeten aansporen om ook in dit opzicht in Zijn voetsporen te gaan. Hoewel we uit de Evangeliën weten dat de Heere vaak voor het eten bad, weten we niet welke woorden Hij daarbij gebruikte. De reden ligt voor de hand. Zijn woorden zouden anders zeker als een ritueel worden beschouwd en miljoenen malen gedachteloos voor de maaltijd worden uitgesproken. Zo'n ritueel wil God bij Zijn kinderen niet. Hij wil dat wij de gaven bewust uit Zijn hand aannemen en Hem daar van harte voor danken. Het gebed dat uit het hart komt zal spontaan zijn en niet steeds dezelfde formuleringen gebruiken.

Het lijkt erop dat we geen gebeurtenis in de Bijbel vinden waarbij de Heere Jezus niet heeft gebeden bij het (uitdelen van) eten. Maar dat is niet helemaal correct¹.

In Johannes 21:9-14 lezen we dat de Heere Jezus brood en vis aan Zijn discipelen uitdeelde. Maar van een gebed wordt niet gesproken. Dat betekent natuurlijk niet dat de Heere hier niet gebeden heeft. Maar het wordt gewoon niet vermeld. De reden hiervoor kan zijn dat de schrijver Johannes hier een voorafbeelding geeft van de zegen van het duizendjarig Rijk – en bij dat beeld

¹ Dat bewijst weer eens hoe voorzichtig we met de uitspraak moeten omgaan dat iets niet in de Bijbel staat. Want om dat te kunnen zeggen, moeten we de hele Bijbel kennen. Om daarentegen te beweren dat iets in de Bijbel staat, hoeven we slechts één enkel gedeelte te kunnen aanhalen. Dat zou ons steeds terughoudend moeten maken met te beweren: Dat en dat zegt de Schrift niet.

worden de nederigheid en afhankelijkheid van de Heere Jezus niet benadrukt.

Interessant is ook Lukas 24:36-43. Daar vroeg de opgestane Heere of er iets te eten voor Hem was, omdat Hij Zijn discipelen duidelijk wilde maken dat Hij geen geest was, maar echt lichamelijk voor hen stond. Ze gaven Hem een stuk van een gebakken vis en van een honingraat. De Heere nam het aan en at het voor hun verbaasde ogen op. Van een dankgebed wordt niets gezegd. Is de reden daarvoor misschien gelegen in het feit dat het hier niet om een echte maaltijd ging? Waarbij duidelijk is: ook als we een tussendoortje nemen (verg. Luk. 6:1), moeten we tegenover God steeds een dankbaar hart hebben, omdat alles van Hem is (1 Kron. 29:14).

Handelingen en de brieven

In Handelingen en de brieven geeft de apostel Paulus, ons enkele aanwijzingen over dit thema.

Eerst zien we dat deze trouwe volgeling van de Heere Jezus tijdens een zeereis hardop voor anderen bad. 'En toen hij dit gezegd had en brood genomen had, dankte hij God in aanwezigheid van allen, en na het gebroken te hebben begon hij te eten' (Hand. 27:35).

In de brief aan de Romeinen komt Paulus uitvoeriger op deze kwestie terug. Hij schrijft in Romeinen 14:6: 'Wie eet, eet voor de Heere, want hij dankt God. En wie niet eet, eet niet voor de Heere, en ook hij dankt God'. Enkele Christenen in Rome namen principieel alle soorten eten tot zich; anderen daarentegen zagen van bepaald voedsel af, omdat ze meenden dat ze de oudtestamentische spijswetten nog in acht moesten nemen (verg. Rom. 14:2).

En toen hij dit gezegd
had en brood genomen
had, dankte hij God in
aanwezigheid van allen...

Maar ongeacht wat men eet, of het nu vlees of groente is – men dankt God ervoor! Dat spreekt voor zich.

In 1 Korinthe 10:30-31 schrijft Paulus: 'En als ik door genade aan de maaltijd deelneem, waarom word ik dan gelasterd om iets waarvoor ik dank? Of u dus eet of drinkt of iets anders doet, doe alles tot eer van God'. Paulus lette er dus op dat hij anderen geen aanleiding tot laster gaf. Bijvoorbeeld door vlees te eten dat oorspronkelijk bedoeld was als afgodenoffer. Hij wilde niet dat er gelasterd werd over iets waarvoor hij God gedankt had. We zien ook hier weer: de dank voor het eten heeft iets van een verplichting. Het hoort erbij als we tot eer van God willen eten.

In 1 Timotheüs 4:1-5 lezen we: 'Maar de Geest zegt uitdrukkelijk dat in latere tijden sommigen afvallig zullen worden door te gebieden zich te onthouden van voedsel dat God geschapen heeft voor de gelovigen en voor hen die de waarheid hebben leren kennen, om onder dankzegging aanvaard te worden. Want alles wat God geschapen heeft, is goed en niets is verwerpelijk, wanneer het onder dankzegging aanvaard wordt. Want het

wordt geheiligd door het Woord van God en door het gebed'.

Wat een opmerkelijk gedeelte voor ons thema! Driemaal spreekt Paulus van dankzegging of gebed in verband met eten:

- God heeft het eten 'geschapen om onder dankzegging aanvaard te worden'.
- Alles wat God geschapen heeft is goed 'als het onder dankzegging aanvaard wordt'.
- Alles wat God geschapen heeft, dat tot voedsel dient, 'wordt geheiligd door het Woord van God en door het gebed'. Het wordt objectief geheiligd door het Woord van God, d.w.z.: de Bijbel maakt duidelijk dat we elk voedsel² tot ons mogen nemen en ons daardoor niet verontreinigen. Het eten wordt subjectief door het gebed geheiligd. Dat betekent: als we voor het eten danken, dan brengen we eten met God in verband en maken het tot een zaak waaraan Hij welgevallen kan hebben. Dat moeten we niet vergeten!

² De uitzonderingen 'afgodenoffer', 'bloed' en 'het verstikte' (Hand. 15:29) worden niet in alle gedeelten van de Bijbel genoemd – maar deze uitzonderingen zijn er.

Conclusie

De genoemde Bijbelgedeelten laten duidelijk zien dat we voor het eten moeten danken. We moeten het thuis doen en in het openbaar. Als er meer personen aan een maaltijd deelnemen en de situatie het toelaat, kan er hardop gebeden worden. Dat heeft de Heere Jezus en ook de apostel Paulus gedaan. Zo getuigen we van onze dankbaarheid aan God in deze ondankbare wereld die

de gaven van God talloze malen tot zich neemt zonder de Gever ervan te eren. Het kan zijn dat we dan meewarige blikken oogsten. Maar gebeden in het openbaar kunnen aanleiding zijn om met iemand over het geloof te spreken. Of Christenen herkennen elkaar als kinderen van God. Moge God geven dat we Hem ook door onze tafelgebeden (meer) eren!

Gerrid Setzer

Of u dus eet of drinkt of iets anders doet, doe alles tot eer van God.

1 Korinthe 10:31

Plicht of een hartelijk verlangen?

Kilian zit voor zijn opengeslagen Bijbel. 'Met welk Bijbelboek gaat het Bijbelleesrooster vandaag verder? Ezechiël?! Oh, nee! Daar zal ik wel niets van begrijpen. Wat maakt het uit, ik doe het gewoon. Hoofdstuk één tot drie'. Na 15 minuten is hij erdoorheen, daarop volgt zijn morgengebed en hij is startklaar voor de dag. Zo gaat het de hele week door. Slechts tweemaal werd hij te laat wakker en heeft hij maar een kort stukje kunnen lezen.

In het weekend valt het hem op dat het Bijbellezen voor hem een plicht geworden is. Zijn hart wordt er niet echt door geraakt. 'Zo kan dat niet verder', beslist Kilian. 'Het leesplan is goed, maar als mijn hart niet openstaat voor Gods Woord, kan ik nog zo volhardend alle gedeelten lezen, maar dan brengt het me niets'. Hij overlegt bij zichzelf wat hij eraan kan doen. Het eerste wat hem te binnen schiet, is dat hij voordat hij gaat Bijbellezen niet tot rust komt. Daarom wil hij zich voortaan bewust op het lezen concentreren en vooraf aan zijn hemelse

Vader om rust en een opmerkzaam hart vragen. Ook wil hij een verklaring bij de hand hebben om het Bijbelboek beter te kunnen begrijpen. En zelfs als er veel is wat hij niet begrijpt, weet hij zeker dat hij toch nieuwe indrukken van God zal opdoen. En ongetwijfeld is ook in dit boek de Zoon van God, zijn Redder en Heere, te vinden.

Ziet het er bij jou net zo uit als bij Kilian? Is Bijbellezen een plicht voor je geworden? Dan kun je het volgende doen:

- bid vooraf om een hart dat gericht is op de Heere, en openstaat voor de boodschap van Zijn Woord,
- kom innerlijk tot rust,
- gebruik een goede Bijbelverklaring.

God wil Zich door Zijn Woord openbaren en de Heere Jezus groot maken – ook als niet ieder Bijbelgedeelte je direct aanspreekt. Jij bent zo belangrijk voor Hem dat Hij graag tot je spreekt en gemeenschap met je heeft. Dan wil jij toch graag naar Hem luisteren?!

Uit alle volken, stammen en talen – Korowai

Neuspiercings, pijl-en-boog, vrij weinig kleding aan, kannibalisme, spiritualisme... typische Papoea's. De Korowai mogen dan wel op Indonesisch territorium wonen, maar deze geïsoleerde stammen zou het denk ik niet veel uit kunnen maken in welke bestuurlijke regio ze politiek gezien wonen. Tot enkele decennia terug waren de Korowai zich er überhaupt niet bewust van dat er buiten hun eigen stammen andere mensen op aarde leefden.

De Korowai leven diep in het tropische regenwoud van Papoea. Hun cultuurkenmerken komen dan ook voort uit de omstandigheden die de omgeving biedt: schaars gekleed (want het is toch warm genoeg), voedsel dat het regenwoud biedt en zogenoemde 'boomhuizen', die bescherming bieden tegen bijvoorbeeld vijandig gezinde stammen of gevaarlijke landdieren. Deze boomhuizen kunnen tientallen meters boven de grond gebouwd worden. De stammen waarin de Korowai leven, zijn niet al te groot omdat er voor grote gemeenschappen niet genoeg voedsel kan worden gejaagd of verzameld binnen hetzelfde gebied.

Stammen kunnen onderling ruzie hebben, wat vroeger vaak leidde tot kannibalisme, d.w.z.: het vermoorden en opeten van een lid van een vijandige stam. Deze ruzies hadden vaak te maken met een vloek die door de ene stam op

de andere stam gelegd werd. Vloeken en geesten zijn binnen de spiritualistische religie van de Korowai enorm belangrijk en een alledaagse bezigheid. Achter elke gebeurtenis in de stam schuilt een geest. Wordt er geen offer gebracht, dan gaat de situatie van kwaad tot erger. Offers kunnen bestaan uit het ceremonieel slachten van een varken (het kostbaarste bezit van de Korowai), maar vroeger – meer dan nu – kon ook een wraakactie richting een andere stam een geest tot bedaren brengen.

...Wat een slavernij van de macht van de duisternis! De Heere zij dank is er rond de eeuwwisseling een werk onder de Korowai begonnen, waarbij enkele Korowai de Heere aangenomen hebben. Namens Wycliffe Bijbelvertalers wordt ook de Bijbel vertaald in de inheemse taal. Van die Bijbel zijn op dit moment nog maar enkele boeken vertaald. Laten we bidden voor voortgang van- en zegen op dit werk, dat zo belangrijk is! De Korowai beginnen, dankzij enkele documentaires van bijvoorbeeld de BBC en 60 Minutes, een steeds populairdere toeristische attractie te worden. Er is echter niks fascinerends aan de staat waarin deze mensen leven! Ze leven nog steeds in de duisternis, en ze kennen onze Vader niet: '(Die) ons heeft getrokken uit de macht van de duisternis en overgezet in het Koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde' (Kol. 1:13).

Timothé Luimes

BIJBELSTUDIE

Ben ik zeker van mijn verlossing?

Feiten, tegenwerpingen en antwoorden

Deel 1: verlossing – wat zegt de Bijbel?

Steeds weer houdt de vraag of het heil een onvervreemdbaar of een vervreemdbaar goed is veel Christenen bezig. Met andere woorden: kun je zeker zijn van je verlossing, of niet? 'I believe in both'; 'ik geloof in beide uitspraken'; zei een serieuze Christen hierover tegen mij. 'Er zijn Christenen die zeker zijn van hun verlossing én er zijn Christenen die daarover hun leven lang onzeker blijven'.

Geeft Gods Woord enige ruimte voor twee opvattingen die zo uiteenlopen? Om op het fundament van de Bijbel te blijven staan, willen we in dit dubbelartikel eerst het Woord van God erop naslaan om te zien welk licht ze op het belangrijke thema van de verlossing werpt.

Het tweede deel onderzoekt de gedachten van een Christen die de visie vertegenwoordigt dat de verlossing onzeker is.

Een onvoorwaardelijk vertrouwen in de Bijbel moet iedereen helpen inzicht te krijgen in het Bijbelse standpunt over de verlossing. Op grond daarvan kunnen we ons eigen standpunt opnieuw in overweging te nemen.

Bereid tot een onbevooroordeeld onderzoek?

Voor we in het thema duiken, moeten we ons voornemen om onze opvattingen eerlijk aan de Bijbel te toetsen: ‘... door valse redeneringen af te breken ... en elke gedachte gevangen te nemen om die te brengen tot de gehoorzaamheid aan Christus’ (2 Kor. 10:4-5). Wie zijn eigen gedachten (en ook die van anderen) gevangen laat nemen door de gehoorzaamheid aan Christus en Zijn Woord, die mag van een zegenrijk antwoord van God verzekerd zijn. ‘Als iemand de wil heeft om Zijn wil te doen, zal hij van dit onderricht weten of het uit God is, of dat Ik vanuit Mijzelf spreek’ (Joh. 7:17). Een groot gevaar bij discussies over Bijbelse onderwerpen is dat men zich al van tevoren vastgebeten heeft in zijn eigen (verkeerde) standpunt. Maar de Heere verwacht van ons de bereidheid Zijn wil te doen – dan zullen we in het licht van de Bijbel alle opvattingen kunnen onderzoeken en op de juiste manier kunnen plaatsen. ‘De Schrift kan niet van kracht beroofd worden’ (Joh. 10:35). Dat betekent dat een ondubbelzinnige uitspraak van de Bijbel niet door een andere kan worden afgezwakt of zelfs ongedaan kan worden gemaakt. Door teksten met elkaar te vergelijken en door het verband van de teksten wordt de bedoeling van de Bijbel duidelijk.

Eeuwige zegeningen

Het valt op dat juist met betrekking tot het heil meerdere uitdrukkingen met het woord ‘eeuwig’ verbonden worden – het gaat dus om blijvende, onvervreembare zegeningen. De Bijbelteksten spreken ondubbelzinnig voor zich en hebben slechts weinig uitleg nodig.

- **Redding:** ‘En toen Hij volmaakt was geworden, is Hij voor allen die Hem gehoorzamen, een oorzaak van **eeuwige zaligheid** geworden’ (Hebr. 5:9).

De Bijbel spreekt van eeuwige verlossing, redding, vergeving en van het eeuwige leven – zonder tijdsbeperking.

- **Verlossing:** 'Maar Hij is door Zijn eigen bloed voor eens en altijd binnengegaan in het heiligdom (d.w.z. de hemel) en heeft daardoor een **eeuwige verlossing** teweeggebracht' (Hebr. 9:12).
- **Heiliging:** 'Want met één offer heeft Hij hen die geheiligd worden, **tot in eeuwigheid volmaakt**' (Hebr. 10:14).
- **Vergeving:** '... en aan hun zonden en wetteloze daden zal **Ik beslist niet meer denken**. Waar er nu vergeving voor is, is er geen offer voor de zonde meer nodig' (Hebr. 10:17-18).
- **Eeuwig leven:** 'Mijn schapen horen Mijn stem en Ik ken ze en zij volgen Mij. En Ik geef hun eeuwig leven; en zij zullen beslist **niet verloren gaan in eeuwigheid** en **niemand zal ze** uit Mijn hand rukken. Mijn Vader, Die hen aan Mij gegeven heeft, is meer dan allen, en **niemand kan** hen uit de hand van Mijn Vader rukken' (Joh. 10:27-29).

De Bijbel is er duidelijk over dat al Gods kinderen het onvervreemdbare bezit van het eeuwige leven hebben. Overigens: als Christus zegt dat niemand Zijn schapen uit Zijn hand rukken zal en uit de hand van de Vader rukken kan, dan is dat voor geen tweeërlei uitleg vatbaar. Wie beweert nog uit deze handengerukt te kunnen worden, maakt Christus tot een leugenaar!

Redding – meer dan een 'periodieke zegen in het leven'

De Bijbel spreekt ook voortdurend over de redding als een voor eens en altijd gekregen bezit. Met geen woord wordt er gesproken over de mogelijkheid dat iemand deze zegen zou kunnen verliezen. Ook hier spreken de Bijbelgedeelten duidelijke taal:

*De Heere Jezus
heeft aan het
kruis mijn
zonden
uitgedelgd –
allemaal,
en voor altijd!*

- 'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie Mijn woord hoort en Hem gelooft Die mij gezonden heeft, die **heeft** eeuwig leven en **komt niet in de verdoemenis**, maar is uit de dood **overgegaan in het leven**' (Joh. 5:24).
- 'Want uit genade **bent** u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God' (Ef. 2:8).
- 'Hij **heeft** ons getrokken uit de macht van de duisternis en overgezet in het Koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde. In Hem **hebben** wij de verlossing door Zijn bloed, namelijk de vergeving van de zonden' (Kol. 1:13-14).
- '... maar u **bent** geheiligd, maar u **bent** gerechtvaardigd, in de naam van de Heere Jezus en door de Geest van onze God' (1 Kor. 6:11)
- 'Ik schrijf u, lieve kinderen, want de zonden **zijn** u vergeven omwille van Zijn Naam' (1 Joh. 2:12). Als zonden op grond van het werk van Christus vergeven zijn, wie wil en kan deze vergeving dan nog ongedaan maken?

f. '... Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout' (1 Petr. 2:24).

Dat betekent: de Heere Jezus heeft onze zonden gedragen; Hij heeft ze voor eeuwig tenietgedaan. Wij die opnieuw geboren zijn (verg. 1 Petr. 1:23) mogen er zeker van zijn dat Hij ál onze zonden gedragen heeft. Niet alleen de zonden die we tijdens bepaalde levensperiodes begaan hebben of de zonden van vóór onze bekering, maar ál onze zonden heeft Hij weggedaan!

Conclusie: Eeuwige zegeningen, duurzaam bezit van de verlossing, van het eeuwige leven – met deze Rots als fundament mag iedere verlostte zeker van zijn eeuwige verlossing (1 Kor. 3:11).

Zonde bij gelovigen – struikelblokken om gered te worden?

Zekerheid is mooi en goed – maar hoe kan men de eeuwige verlossing rijmen met het zondigen als kind van God? Ja, een kind van God zondigt, helaas – maar het blijft een kind van God en ontvangt Vaderlijke vergeving. Soms raakt een gelovige verstrikt in zonden – maar ook al zijn ze nog zo ernstig, dan nog blijft het eeuwige heil zeker. Ook hier laten we Gods Woord zelf spreken:

'Incidentele zonden':

'Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid' (1 Joh.1:9). '... en aan hun zonden en wetteloze daden zal Ik beslist niet meer denken' (Hebr. 10:17). Mijn zonde onderbreekt mijn gemeenschap met de Vader, maar deze twee Bijbelteksten leren mij ook het volgende: als ik Hem de zonde belijd, vergeeft Hij ze. Tegelijkertijd blijft mijn positie als verlostte onaangetast, want God gedenkt ook deze zonde nooit meer – 'Wij hebben een Voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de Rechtvaardige' (1 Joh. 2:1). Hij heeft de zonden gedragen, voor die zonden kan er dus geen (tweede) oordeel meer zijn.

'Permanente toestand':

'Maar nu heb ik u geschreven dat u zich niet moet inlaten met iemand die, terwijl hij een broeder wordt genoemd, een ontuchtpleger is, of een hebzuchtige, of een afgodendienaar, of een lasteraar, of een dronkaard, of een rover. Met zo iemand moet u zelfs niet eten' (1 Kor. 5:11). 'Voor zo iemand is die straf, die door velen is opgelegd, genoeg geweest. Zodat u hem daarentegen liever moet vergeven en bemoedigen, opdat zo iemand niet misschien door al te grote droefheid wordt verteerd. Daarom verzoek ik u dat u uw liefde voor hem weer bevestigt' (2 Kor. 2:6-8). Dezelfde persoon die in zonde leefde – en dat is iets heel ergs voor God – kon als hij berouw had

*Zijn zonden
in mijn
leven het bewijs
dat ik toch
verloren ga?*

*Ons zwakke
beoordelings-
vermogen
verandert niets
aan de ware,
innerlijke toestand
van een persoon!*

getoond weer in de gemeenschap van de Christenen opgenomen worden. Want door het tonen van berouw werd duidelijk dat het om een persoon ging die zich bekeerd had.

Conclusie: zonden op de geloofsweg schaden de gemeenschap met God en vertroebelen de vreugde – maar de zonden op zich zijn voor God allang verzoend door Christus!

Beoordeling door medechristenen

Gelovigen zouden aan hun levensstijl herkend moeten worden – maar stel dat deze middelmatig is? Kunnen wij elkaar het heil ontzeggen? Aan de ene kant geldt: 'De Heere kent wie van Hem zijn' (2 Tim. 2:19a), d.w.z. alleen de Heere kan in het hart kijken.

Aan de andere kant wordt ook van ons verantwoordelijkheid gevraagd: 'Ieder die de naam van Christus noemt, moet zich ver houden van de ongerechtigheid' (2 Tim. 2,19b). We kunnen en moeten elkaar op ons gedrag beoordelen. Soms weten we echter inderdaad niet hoe we moeten oordelen. Maar uit de aangehaalde Bijbelteksten is wel duidelijk:

- Als iemand eenmaal een nieuw leven gekregen heeft, wedergeboren is, blijft hij het eigendom van de Heere.
- Als hij zich niet bekeerd heeft, is hij nog verloren.

Ons zwakke beoordelingsvermogen verandert niets aan de ware, innerlijke toestand van een persoon! (Daarom moeten we hem ook niet gewoonweg het heil toekennen, maar hem met Bijbelse onderwijzing helpen – óf hij stelt zich tevreden met zijn 'onbekeerde toestand', óf hij bekeert zich.)

Conclusie: wedergeboren mensen mogen weten: Christus heeft al mijn zonden gedragen; ik heb eeuwig leven en niemand kan mij deze verlossing ontnemen. Zonde in mijn leven onderbreekt mijn gemeenschap met de Heere – daarom wil ik ze Hem belijden. Maar deze zonde doet niets af van het feit dat God mijn zonden niet meer zal gedenken. Daarom kan ik nooit verloren gaan.

PTL – Praise The Lord!

Martin Schäfer

~~vermoeden~~

~~denken~~

~~wensen~~

weten

POST

God doet het zaad opkomen – verslag van een belevenis

Drie jaar geleden leerden wij een ouder echt-paar in ons dorp kennen en liefhebben. We waren blij hen een kalender Het Goede Zaad te mogen geven. Tuinieren was Manfreds hobby, dus de titel was heel toepasselijk.

Elke keer als we het echtpaar bezochten, zag ik dat het kalenderblaadje van die dag al was afgescheurd, en Manfred had zijn Bijbel met verklaringen ernaast liggen. Herhaaldelijk hadden we goede, maar meestal korte gesprekken en konden we over ons geloof spreken. Twee weken geleden stief Manfred plotseling aan een herseninfarct. We waren geschokt, want we waren er niet zeker van of Manfred zich het aanbod van Gods liefde toegeëigend had. Er bleven twijfels, ook al hadden we bij hem en zijn omgeving

veranderingen waargenomen, en dat stemde ons verdrietig. Hadden we Manfred het Evangelie duidelijk genoeg uitgelegd en voorgeleefd? Ergens koesterde ik hoop dat Manfred een kalenderblaadje, dat hem persoonlijk aangesproken had, afgescheurd en in zijn Bijbel gelegd had. En inderdaad: Manfred had een blaadje in zijn Bijbel gelegd – slechts één. De andere legde hij, nadat hij ze gelezen had, voor zijn vrouw neer op de ontbijttafel. Het blaadje in zijn Bijbel was van 19-10-2019:

 Jesaja 47:1-15
Hebreeën 10:11-22

 Zo 07:48 Zo 18:18
Ma 21:43 Di 13:32

zaterdag **19** oktober

Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede bij God door onze Heere Jezus Christus.

Veel meer dan zullen wij, nu wij gerechtvaardigd zijn door Zijn bloed, door Hem behouden worden van de toorn.
Romeinen 5:1, 9

Toen een zending eens een stervende vrouw vroeg of ze niet bang was voor God te verschijnen, antwoordde ze: 'Nee, want ik ben gerechtvaardigd!'

'Hoe bedoelt u dat?'

Verbaasd antwoordde ze: 'Dat weet u best. Als ik voor God zal staan, is Jezus Christus daar. Ik sta achter Hem, zodat God alleen Christus ziet en niet mij. En als God wat vraagt, zal ik zwijgen, want Christus zal voor mij antwoorden.'

Wat een duidelijke voorstelling! Jezus Christus heeft door Zijn bloed de zonden van de gelovigen verzoend. God ziet de zonden niet meer. Hij ziet allen die Christus aangenomen hebben, in Zijn Zoon.

Daarom hoeft niemand die door het geloof in Christus vrede gevonden heeft, bang te zijn voor zijn eeuwig heil. – Christus en Zijn zoendood is het antwoord op alle vragen. Treffend zegt daarom een lieddichter uit de 19e eeuw:

*Eeuwige gerechtigheid,
is nu in eeuwigheid
mijn kleed voor God.
En door Uw bloed
hebt Gij mij van
mijn zonden vrij
gemaakt, volkomen rein:
mijn eeuwig lot.*

Lofzangen en Geestelijke liederen 220:2

Toen ik dit las, schoten tranen van vreugde in mijn ogen. Herhaaldelijk had Manfred het 'moeten sterven' en zijn daaraan verbonden onzekerheid en angst tot uitdrukking gebracht. Omdat hij niet aan het bestaan van God twijfelde, stond Manfred ook voor de vraag hoe hij deze God ontmoeten kon. Het blaadje was zo duidelijk en passend – en dat juist op Manfreds laatste verjaardag. Vorige

week mocht ik het blaadje tijdens de rouwdienst voorlezen en zeggen: Wie zich dit persoonlijk kan toe-eigenen, die kan vol vreugde en hoop leven en getroost sterven. Dit wilde ik jullie ter bemoediging graag doorvertellen. In hartelijke verbondenheid met onze gemeenschappelijke Heere Jezus Christus.

Jens Karb

Het koninkrijk en zijn innerlijke waarde – deel 2

In het vorige nummer hebben we gekeken naar de verschillende fases (of periodes) die het Koninkrijk van God heeft. De eerste twee fases hebben we toen kort bekeken en zijn we geëindigd met het zeggen dat het Koninkrijk een 'hart' heeft, namelijk de Gemeente. Drie gelijkenissen spreken hiervan en die zullen we als eerste kort aanstippen. De gelijkenis van 'de schat in de akker' geeft een beeld van de individuele gelovige, terwijl de gelijkenis van 'de parel van grote waarde' een beeld weergeeft van de Gemeente, dus het totaal van alle ware gelovigen, alle verlost. Deze stelt het ware hart van het Koninkrijk voor. De gelijkenis van het 'visnet' stelt meer het werkkterrein van de dienaars en het einde van het Rijk voor.

**De Heere
heeft elke
individuele
gelovige
lief...**

‘De schat in de akker’

‘Het Koninkrijk der hemelen is ook gelijk aan een schat, in de akker verborgen, die iemand vond en verborg; en van blijdschap daarover gaat hij heen en verkoopt alles wat hij heeft, en koopt die akker’ (Matth. 13:44).

De Heere Jezus vergelijkt het Koninkrijk met een verborgen schat. Deze schat is een symbool voor de individuele gelovigen. Voor elk van ons apart was de Heere Jezus bereid de dood in te gaan.

Deze schat ligt echter in een akker verborgen. De akker is de wereld (Matth. 13:38). Daar vindt een mens, de Heere Jezus, hem en verbergt hem weer (Matth. 13:37). Hij kon de schat nog niet tot Zich nemen. Het werk van verlossing was toen nog niet volbracht. Daarom bleef de schat nog een bestanddeel van de akker. Om deze te kunnen bezitten, moest Hij de hele akker kopen. Overigens: voor de mensen van deze wereld is vandaag de dag deze schat ook nog niet herkenbaar.

Maar de Heere Jezus heeft zo’n vreugde aan deze schat, dat Hij bereid was de hele akker daarvoor te verwerven (Spr. 8:31). Daarvoor was er slechts één weg – door Zijn dood. Hij moest alles (!) verkopen. Daarom kwam Hij van de heerlijkheid van de hemel neer op deze aarde. Hij werd arm en betaalde met Zijn leven. Juist Hij, Die het recht had te leven (Lev. 18:5), werd in een graf gelegd (Matth. 27:60). Door te sterven verwierf Hij de akker. De Heere Jezus heeft door Zijn dood het recht op de hele wereld verworven – op alle mensen (2 Petr. 2:1). Nu kon Hij de schat tot Zich nemen: de Heiland gaf Zich uit liefde over voor elke individuele gelovige, die in Zijn ogen een onvergelykbare hoge waarde heeft (Ef. 5:2; Gal. 2:20).

‘De parel van grote waarde’

‘Ook is het Koninkrijk der hemelen gelijk aan een koopman die mooie parels zoekt. Toen hij één parel van grote waarde gevonden had, ging hij heen en verkocht alles wat hij had, en hij kocht hem’ (Matth. 13:45, 46).

In deze gelijkenis gaat het om een koopman, die parels zoekt. Deze bezit de deskundigheid om de waarde en de schoonheid van parels te onderscheiden. Deze koopman is niemand anders dan de Heere Jezus. Tijdens Zijn zoektocht ‘vond’ Hij uiteindelijk deze ene zeer kostbare parel (Matth. 13:46).

In de natuur bestaat een parel uit parelmoerlagen, die vast samengevoegd zijn. Daardoor wordt ze tot een ondeelbare massa, een eenheid. Dit beeld van de parel gebruikt de Heere Jezus om de Gemeente als eenheid voor te stellen (Ef. 4:4).

**.. en heeft
Zich voor hen
overgegeven.**

Om een parel te kunnen vormen, moet een onzuiverheid de parelmoerschelp binnendringen. Hier kunnen wij een beeld van de dood van de Heere Jezus in zien. Hij moest sterven, om de Gemeente in zijn eenheid te kunnen vormen.

Bovendien ging de koopman heen en verkocht alles, om deze kostbare parel te verwerven. Zo ging ook de Heere Jezus heen en verkocht alles wat Hij had om de Gemeente te verwerven. 'Want u kent de genade van onze Heere Jezus Christus, dat Hij omwille van u arm is geworden, terwijl Hij rijk was, opdat u door Zijn armoede rijk zou worden' (2 Kor. 8:9). De armoede eindigde hierin, dat Hij zijn leven gaf – uit liefde voor de Gemeente (Ef. 5:25). Hij verwierf haar door Zijn dood.

Nu heeft elke parel een bepaalde waarde. Die kan soms zeer hoog zijn. Zeker als de glans van de parel een hoge kwaliteit heeft. Ook de Gemeente heeft een hoge waarde. Deze waarde heeft ze niet in zichzelf, maar door de heerlijkheid van de Heere Jezus die in haar gezien wordt (Kol. 1:27; 3:11). Zij is vervuld van Hem. Als God de Gemeente ziet, dan ziet Hij iets van de heerlijkheid van Zijn geliefde Zoon. Daarom is zij voor Hem zo waardevol.

Nu we ons verdiept hebben in de gelijkenissen van de schat in de akker en de parel van grote waarde, komen we tenslotte tot de volgende conclusie: God heeft in Zijn Koninkrijk mensen, die Jezus Christus als Heere en Heiland hebben aangenomen. In de tijd van de genade vormen zij in Zijn ogen de ware kern van het Koninkrijk. Voor hen gaf de Heiland zich over. Voor ieder persoonlijk (schat) en voor hen gemeenschappelijk (parel).

Wat betreft de derde gelijkenis van deze serie: daar lezen we dat het net van het Evangelie in de volkerenzee wordt uitgeworpen. Hier zien we de dienaren van de Heere aan het werk. Maar niet alle vissen zijn goed, want niet iedereen die zich Christen noemt, is een ware gelovige. Door het Woord kan men hen onderscheiden: de goede vis herkent men aan zijn schubben en vinnen (Lev. 11:9-12) en de ware Christen aan de praktijk van zijn leven met de Heere Jezus. Omdat hij een volgeling van de Heere Jezus is, ziet men in zijn leven iets van de gezindheid en de levenswandel van Jezus.

De derde fase: het duizendjarige rijk

Voordat het duizendjarig rijk wordt opgericht, zal de Heere Jezus in macht en heerlijkheid verschijnen (Matth. 24:30; Zach. 14:4). Al Zijn vijanden zullen op 'de dag van de Heere' door de oordelen worden weggenomen. Daarna zal Hij Zijn troon in Jeruzalem oprichten, om zichtbaar te heersen (Dan. 7:13-14; Ps. 48:3). Dan zal het Koninkrijk een openlijke vorm aannemen.

*De Gemeente
- een kostbare
parel.*

*Het Koninkrijk
der Hemelen
doordringt
alle volken.*

Wie zal het Duizendjarige Rijk binnen gaan?

In dit Koninkrijk zullen op de aarde alleen mensen ingaan, die het Evangelie van de genade van God niet hebben gehoord en die zich tijdens de grote verdrukking zullen bekeren. Zij zullen dan de Heere Jezus, de Zoon des mensen, aannemen (Matth. 16:28). Dat zal een overblijfsel uit heel Israël (Openb. 7:1-8), een overblijfsel uit Juda (Openb. 14:1-5) en een overblijfsel uit de volken zijn (Openb. 7:9-12).

Mensen die tijdens het duizendjarig vreedrijk geboren worden, moeten zich evengoed bekeren. Als zij dat niet doen, zal satan hen aan het einde van het duizendjarig rijk gebruiken om tegen Christus op te staan.

In het duizendjarig rijk zullen vrede, vreugde en gerechtigheid het Koninkrijk karakteriseren (Rom. 14:17; Jes. 32:1; Hag. 2:9; Ezech. 35:14). Er zal geen oorlog of openlijke ongerechtigheid in deze tijd zijn. Het zal voor de mensen een grote zegen zijn dat de Vredevorst regeert. Vanuit Jeruzalem zal Hij de hele aarde regeren (Jes. 2:2-4).

Maar ook aan deze tijd komt een einde. Dan zal de duivel nog eenmaal losgelaten worden (Openb. 20:7). Hij zal de mensen, die in het duizendjarig rijk zijn geboren, verleiden en tegen de Heere Jezus opzetten (Openb. 20:8). Dat zal aantonen dat ook in het duizendjarig rijk van vrede en geluk het verdorven hart van de mens niet verbeterd kan worden. God zal dan de vijanden door vuur vanuit de hemel oordelen. Satan en zijn verleiders worden direct in de vuurzee geworpen. Alle vijanden en al het kwaad zal dan voor altijd worden weggedaan.

De beste omstandig- heden verbeteren het hart van de mens niet.

Dat alles maakt duidelijk dat Christus de enige Mens is Die een Koninkrijk regeert, op zo'n manier dat het God behaagt. Daarmee is dit Koninkrijk het enige op aarde dat volkomen geregeerd wordt, in vrede en in harmonie. Voor dit Koninkrijk geldt ook dat het in de handen van God de Vader zal worden gegeven.

Enkele verschillen tussen het Koninkrijk en de Gemeente

Het is nu nog belangrijk om te zien, dat het Koninkrijk en de Gemeente van elkaar onderscheiden worden, maar niet volledig van elkaar te scheiden zijn. Om dat iets begrijpelijker te maken, geef ik enkele voorbeelden:

- **Het tijdstip:** het raadsbesluit van het Koninkrijk bestaat vanaf de grondlegging der wereld (Matth. 13:35). De Gemeente bestaat in het raadsbesluit van God van vóór de grondlegging der wereld (Ef. 3:10-11).
- **De tijdsperiode:** het Koninkrijk zal voortbestaan op de aarde nadat de Gemeente in de hemel opgenomen is (Matth. 13:40-41), daardoor neemt het – wat deze aarde betreft – een grotere tijdsperiode in.
- **De bestemming:** het Koninkrijk is voor de aarde bestemd, waarbij er in het duizendjarig rijk ook een hemels deel zal zijn. De Gemeente echter is in zijn karakter en zijn bestemming hemels, ook als zij nu nog op de aarde verblijft.
- **De samenstelling:** het Koninkrijk bestaat uit gelovigen en ongelovigen (Matth. 13:30). De Gemeente bestaat naar Gods raadsbesluit alleen maar uit gelovigen.
- **De verantwoordelijkheid:** in het Koninkrijk blijft het goede en kwade naast elkaar bestaan (Matth. 13:29). In de Gemeente moet het kwade worden weggedaan (1 Kor. 5:13).

*Het kwaad
verwijderen –
de Gemeente*

*Het kwaad
laten
voortbestaan –
het Koninkrijk*

In zekere zin hebben het Koninkrijk en de Gemeente ook iets 'gemeenschappelijks'. Het gaat over de gelovigen in de genadetijd, want dezen behoren zowel tot de Gemeente als tot het Koninkrijk. Zij hebben aan beiden deel. Dat is bij de naamchristenen, die niet leven uit God, anders. Ze behoren niet tot de Gemeente, maar wel – ook al is dit alleen uiterlijk – tot het Koninkrijk.

Dat maakt duidelijk dat het Koninkrijk omvangrijker is dan de Gemeente.

Tenslotte

Het was niet Gods plan dat ongelovigen – naamchristenen – in het Koninkrijk zouden binnensluipen. God wil een Koninkrijk hebben dat uit ware gelovigen bestaat, die Hem erkennen en zich aan Hem als Heere onderwerpen. Nochtans heeft Hij het binnendringen van 'vreemden' en ook de ontwikkeling van het kwade voorzien en voorzgd.

Het is onze verantwoordelijkheid, ons in dit Koninkrijk aan Hem te onderwerpen, Hem als Heere te erkennen en Hem te dienen.

Manual Walter

'... en dat ik alles geloof wat er in de Wet en in de Profeten geschreven staat'. Handelingen 24:14

In de dertiger jaren van de vorige eeuw werd de tot de wereldliteratuur tellende roman 'Gejaagd door de wind', die over de Amerikaanse burgeroorlog gaat, voor de eerste keer verfilmd. Met veel moeite zocht de regisseur een geschikte actrice voor de vrouwelijke hoofdrol. Hij vond die in de toen nog onbekende toneelspeelster Vivian Leigh.

De rol van 'Scarlett' was haar op het lijf geschreven. Heel serieus nam ze deze taak op zich. Ze bestudeerde haar voorbeeld tot in detail om het overtuigend en waarheidsgetrouw uit te beelden. Daarvoor leerde ze bijna alle gedeelten van de roman die op haar betrekking hadden uit het hoofd, en sleepte voor alle opnames het boek met zich mee. Daarmee dreef ze de regisseur steeds tot wanhoop als hij enigszins van de inhoud van het boek wilde afwijken. Want dan sloeg ze onmiddellijk de bladzijde op en stond erop dat de tekst goed geciteerd zou worden: 'Zo staat het in het boek geschreven, dat zegt Scatlett hier!'

'Gejaagd door de wind' is slechts een roman.

Maar hoe staan wij tegenover het Boek der boeken, de Bijbel, het eeuwige en onveranderlijke Woord van God? Hoe serieus en precies nemen wij de hele Bijbel? Welke houding nemen wij aan als het erom gaat: 'Er staat geschreven'? Op een dag zullen alle boeken ter wereld verdwenen zijn – zo te zeggen 'weggewaaid door de wind' ... Maar van Gods Woord wordt gezegd:

'Voor eeuwig, HEERE, staat Uw woord vast in de hemel!'. Psalm 119:89